

РЕШЕНИЕ

№ 13793

гр. София, 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **650** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на В. Р., [дата на раждане], гражданин на П., ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.5, офис 9, чрез адв. Д. М., срещу Решение № УПВР-89 от 12.12.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на международна закрила като явно неоснователна.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на закона. Жалбоподателят твърди, че не може да се завърне безопасно в П., тъй като там ще бъде подложен на преследване. Навежда доводи относно актуалната обстановка в П., който е в открита война в А., напрежението между страните ескалирало, имало боеве и пряка опасност за живота на мирното население там, с човешки жертви и нападения срещу инфраструктурата. Поддържа, че реалната опасност за живота му може да се основава и на събития, които са настъпили след напускането му на страната на произход, каквито били тези в П.. Подробен допълнителни съображения са изложени в писмена защита от 01.04.2026 г. на адв. Д. М..

Ответникът - интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, чрез юрк. П., оспорва жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

С молба рег. № УП-18206 от 25.11.2025 г. по описа на ДАБ В. Р., [дата на раждане], гражданин на П., е поискал международна закрила. Изготвени са регистрационен лист рег.№ УП-18206 от 25.11.2025 г., Евродак дактилоскопна карта и е връчена покана за интервю рег. №УП-18206 от 25.11.2025 г. Самоличността на чуждия гражданин е установена с декларация по чл.30, ал.1 ,т.3 от ЗУБ.

На проведено на 25.11.2025 г. интервю кандидатът заявил, че е напуснал П. преди 4 години и 3 месеца, нелегално, с помощта на каналджии, първоначално за И., после се установил и останал в Т., И., за 4 години. Работил във фабрика за бои, но нямал възможност да се устрои там и с помощта на каналджия преминал първо в Гърция, а след това – в България, на 03.11.2025 г. Първоначалната му цел била Испания. Пред съда кандидатът потвърждава, че много хора били отишли и получили закрила в Испания, но той нямал средства да плати за нелегален превоз, а те му стигнали за България. Заявил, че не членува в политическа партия, не е имал проблеми поради религиозна или етническа принадлежност, бил задържан единствено в Т., защото бил нелегален – без документи. Спрямо него не бил упражняван психически тормоз, но бил заплашван. Като конкретна причина за напускане на П. посочва бедността, а също така, че искал да учи и да се развива, но имало хора, които не му позволявали да учи. Когато бил в 8 клас, бил най-добрият ученик в класа. Син на един човек – А. А., бил по-слаб ученик. Бащата започнал да го заплашва да изкарва по-слаби резултати, за да може синът му да бъде най-добрият ученик в класа. Те били заможни, имали трактор и малък бизнес. От този тормоз се наложило да прекъсне училище в 10 клас. Започнал да работи като строителен работник, но това, което печелил за една седмица, било прекалено малко, за да помага на семейството си. Баща му бил с диабет, а майка му – с високо кръвно. С работата си не успявал да покрие разходите за инсулин на баща си и тогава той му предложил да го изпрати извън страната, някъде, където ще има бъдеще. Не изразява готовност да се върне в държавата си на произход, тъй като там не можел да изкарва пари и да помага на семейството си, а само той издържал родителите. Искал да остане в България, за да продължи образованието си, да се устрои и да помага на родителите си.

Постановено е оспореното Решение № УПВР-89 от 12.12.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата за международна закрила като явно неоснователна. Органът е приел, че не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като общата обстановка в П. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г., а посочените от молителя причини имали личен и икономически характер, поради което не били свързани с предметния обхват на чл.8, ал.1 от ЗУБ. Същевременно, молителят не сочел, че спрямо него са предприети някакви реални действия на преследване, нито от страна на държавен орган, нито от организация, на която държавата не желае или не може да противодейства. Направен е извод, че от бежанската история не се установява кандидатът да е преследван лично поради своята раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също не били установени. Органът е достигнал до заключение, че действителният мотив за напускането на страната на произход не е нуждата от предоставяне на международна закрила, а от лични и икономически причини.

Органът не е намерил основания по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като В. Р. не е бил принуден да напусне държавата си по произход поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Кандидатът не е бил обект на посегателства и не е претърпял насилие.

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело С-465/07 и

Решение от 30.01.2014 г. по дело С-285/12 относено тълкуването на чл.15, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС, във връзка с приложението на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, но е прието, че ситуацията в П. не може да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие спрямо цивилни лица, за което се е позовал на справка рег. № МД-02-529 от 30.09.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ. Органът е приел, че не се установява спрямо кандидата да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Изрично е посочено в решението, че спрямо него не са налице условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като не се позовавал на причини от хуманитарен характер.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 19.12.2025 г. Жалбата е подадена директно в съда, на 19.12.2025 г., в срока по чл.84, ал.2 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спрямо кандидата за закрила е проведена ускорена процедура в производството по общия ред на основание чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.70, ал.1 ЗУБ, която възможност е уредена и в чл.31, пар.8 и чл.32, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - в случаите на неоснователна молба, за които се прилагат някои от обстоятелствата, които са изброени в [член 31, параграф 8](#), държавите-членки могат също така да приемат определена молба като очевидно неоснователна, когато тя е определена като такава в националното законодателство. [Процедурната директива в нормата на чл.31, пар.2 въвежда изискване към държавите-членки да гарантират, че процедурата по разглеждане приключва възможно най-скоро, без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането, като според чл.31, пар.9 от Директива 2013/32/ЕС сроковете в ускорената процедура по пар.8 следва да са разумни.](#)

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – интервюиращ орган по чл.70, ал.1 ЗУБ съгласно приложена от ответника Заповед № РД-05-114 от 20.02.2025 г. на председателя на ДАБ за определяне на Т. И. П. за интервюиращ орган. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна с излагане на съображения относно липсата на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, както и липсата на конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ.

На база данните от проведеното интервю и приложена справка № рег. № МД-02-529 от 30.09.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно актуалната обстановка в П., е направен обоснован извод, че спрямо кандидата не съществува риск от посегателство по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, както и не са налице разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейския съюз от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 и Решение от 30.01.2014 г. по дело С-285/12 относно тълкуването на чл.15, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕО.

С това съдът приема, че органът е изследвал в пълнота релевантните основания за предоставяне на международна закрила, включително в светлината на принципа за забрана за връщане. В изпратената от ответника административна преписка липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на кандидата, или ако не бяха допуснати органът би постановил решение в противен смисъл.

Спазени са изискванията на [чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС](#) процедурата по разглеждане на молбата да приключи възможно най-бързо и в разумен срок. Този срок е установен в националното законодателство (чл.70, ал.1 ЗУБ) и в случая е спазен. Молбата за закрила е регистрирана на 25.11.2025 г., поради което оспореното решение от 12.12.2025 г. е издадено в срока по чл.70, ал.1 ЗУБ.

Административният орган е намерил основания по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ за явна неоснователност на молбата за закрила, а именно кандидатът се позовава на основания извън предмета на ЗУБ и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Те кореспондират с основанието по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС - кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#).

Релевантни към международната закрила по ЗУБ са обстоятелствата по чл.8 и чл.9. Според чл.8 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Според чл.9 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Правилно административният орган е намерил, че изложеното от кандидата по време на интервюто от 25.11.2025 г. не попада в предметния обхват на ЗУБ. Кандидатът е посочил като мотив за напускането на П. невъзможността да учи или работи, а като цел на пътуването си сочи Испания, тъй като там можел да получи закрила. Кандидатът не членува в политически партии и организации, няма проблеми за това, че е мюсюлманин-сунит, не излага конкретни данни за отправени лично към него заплахи или оказано насилие.

Тук е мястото да се посочи, че пред съда кандидатът навежда нови обстоятелства от бежанската си история с цел да обоснове основания за преследване по чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Това е така, тъй като пред интервюиращия орган В. Р. е заявил, че семейството на заплашващия го баща е било заможно – имало малък бизнес. Докато едва пред съда кандидатът уточнява, че А. А. (има разминаване и в имената) е бил влиятелен местен политик. Негови хора го пребили, бил със счупен нос и разбита глава, за да може синът на политика да бъде първи по успех в класа. Тъй като тези заплахи продължили, семейството решило да го изпрати извън страната, за да не бъде в опасност в П.. Независимо, че допълнително изнесените от кандидата елементи не могат да се кредитират с достоверност, следва да се отбележи, че дори и при кредитирането им, те не

достигат нивото на интензитет на преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ, релевантно за предоставяне на международна закрила, а именно - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Същите не попадат и сред неизчерпателното изброяване на действията на преследване по чл.8, ал.5 от ЗУБ.

Правилно при тези данни административният орган е приел, че посочените от кандидата основания за напускане на П. не попадат в предметния обхват на чл.8 ЗУБ, тъй като не сочат на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с основанието по чл.13, ал.1, т.1 от ЗУБ. Кандидатът сочи, че не е имал проблеми с официалните власти или други структури, нито такива на религиозна или политическа основа. Както се посочи, не се навеждат данни за преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ като нарушаване на основни права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, нито се сочат конкретни действия, попадащи в предметния обхват на чл.8, ал.5 ЗУБ.

Правилни са изводите на интервюиращия орган, че спрямо кандидата не се установяват и основанията по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, поради липса на достоверни твърдения, че същият е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или друго унижително отнасяне или наказание.

Противно на доводите на служебния защитник на жалбоподателя, към настоящия момент не съществуват доказателства за това, че ситуацията в П. достига до границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, които нападат населението или отделни негови групи, т.е. не са налице предпоставките на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ и чл. 15, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т.39 от Решение на СЕС по дело С-465/07, в колкото по-голяма степен молителят успее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкото по-слаба ще трябва да е степента на безогледно насилие за него, която се изисква за предоставяне на хуманитарен статут. В случая, не се установяват никакви индивидуални тежки заплахи срещу живота или личността на В. Р., поради което и за да се предостави хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ безогледното насилие в П. следва да е изключително. Противно на твърденията на служебния защитник на чуждия гражданин, подобна релевантна ситуация не се установява от доказателствата по делото и от общодостъпна информация в официални източници относно страната на произход на кандидата, публикувани на Интернет сайт eoi.net.

I.Справка вх. № МД-02-607 от 18.11.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ: „На 9 октомври П. извърши въздушни удари в афганистанската провинция П. и столицата К. нито потвърди, нито отрече ударите, пакистанският генерал-лейтенант А. Ш. Ч. на следващия ден обвини И. за атаките. В отговор на 11 октомври талибански бойци атакуваха пакистански военни контролно-пропускателни пунктове, твърдейки, че са убили 58 пакистански войници; пакистанската армия същия ден заяви, че при атаките са убити 23 пакистански войници и започна операции в А., като се твърди, че са убили повече от 200 талибани и други „бойци“. Т. на 11 октомври пое отговорност за атаки от предишния ден в Х. П., убивайки 20 служители по сигурността и трима цивилни. Трансграничните боеве се възобновиха в края на 14 октомври, преди на 15 октомври

страните да сключат 48-часово прекратяване на огъня, посредничено от Катар. Мисията на ООН в А. на 16 октомври документира 37 убити и 425 ранени цивилни при едноседмични сблъсъци. На 17 октомври П. предприе въздушни удари срещу свързаната с Т. групировка Х. Г. Б. в П. и афганистанската П.. Делегации от двете страни се срещнаха на 19 октомври в столицата на Катар, Доха, и обявиха незабавно прекратяване на огъня. След като преговорите в Т. на 25-28 октомври не доведоха до пробив, а министърът на отбраната на П. на 29 октомври заплаши да „унищожи“ талибаните, ако трансграничните военствени действия не прекратят, страните на 30 октомври с е съгласиха да възобновят дискусиите относно механизма за справяне с двустранните опасения; без напредък, военните действия могат да се възобновят през следващите седмици. На фона на серия от бойни атаки, които убиха десетки през октомври, проучване на П. институт за изследване на конфликтите установи, че насилието е скочило с 46% през третото тримесечие на 2025 г., като годината е на път да бъде най-смъртоносна от десетилетие“.

II. Годишен доклад за състоянието на правата на човека през 2025 г., Световен доклад 2026; П. (Периодичен доклад, английски), публикуван на 4 февруари 2026 г. с автор HRW – H. R. Watch:

„През 2025 г. пакистанските власти потиснаха несъгласните гласове на фона на репресии срещу свободата на медиите, политическата опозиция и гражданското общество, често използвайки неясни и прекалено общи закони, за да задушат критиките. Нападенията, свързани с богохулство, срещу религиозни малцинства се увеличиха, подхранвани от дискриминационно законодателство и бездействие на правителството. Военствени групировки извършиха насилствени нападения срещу силите за сигурност и цивилни, убивайки стотици. Правителството използва последните нападения, за да оправдае продължаващото експулсиране на афганистански бежанци, които по никакъв начин не бяха свързани с нападенията.

Свобода на изразяване и атаки срещу гражданското общество:

Заплахите и атаките на правителството срещу медиите създадоха климат на страх сред журналистите и групите на гражданското общество, като много от тях прибегнаха до самоцензура. Журналистите се сблъскаха с тормоз, произволни арести, насилствени изчезвания и физически нападения заради критични репортажи към правителството и силите за сигурност. През януари Народното събрание прие закон „против дезинформацията“, който криминализира „невярното и подвеждащо“ онлайн съдържание – което законът не дефинира – с до три години затвор.

През март маскирани мъже отвлякоха известния журналист У. М. в И.; по-късно М. се яви в съда и беше обвинен съгласно драконовския Закон за предотвратяване на електронни престъпления (РЕСА) на П. и задържан за 48 часа. Също през март служители на Федералната агенция за разследване арестуваха Ф. М., предприемач в онлайн медии, в К.. През август Националната агенция за разследване на киберпрестъпления (NCIA) арестува журналиста Х. Д. в резиденцията му в И. съгласно РЕСА за „публикуване и разпространение на антидържавни наративи в социалните медии“ и споделяне на „невярна, подвеждаща и безпочвена информация“.

Властите са регистрирали около 689 случая по Закона за опазване на реда и сигурността (РЕСА) между януари и август, насочени срещу много журналисти. Телевизионни канали, критични към правителството, са претърпели прекъсвания на сигнала по време на излъчване на опозиционни митинги. Най-малко трима пакистански журналисти са били

убити през 2025 г. Неправителствени организации (Н.) съобщават за сплашване, тормоз и наблюдение от страна на правителствените власти. Правителството затегна регулирането на международните Н., възпрепятствайки регистрацията и функционирането на международни хуманитарни и правозащитни групи.

Свобода на религията и убежденията

П. власти прилагат разпоредби на закона за богохулството, които предоставят претекст за насилие срещу религиозни малцинства, оставяйки ги уязвими за произволни арести и преследване. Въпреки десетките нападения на тълпи и самообвинители срещу хора за предполагаемо „богохулство“ през последните години, правителството не успява да подведе под отговорност извършителите на подобни нападения.

През юни Н. R. Watch публикува доклад, документиращ как законите за богохулството са били използвани за изнудване и печалба и са били насочени към бедните и малцинствата чрез незаконни изгонвания и заграбване на земя. Според законоустановената Национална комисия за правата на човека (NCHR), най-малко 450 души са били фалшиво обвинени в богохулство чрез организирана схема за изнудване и рекет. В важно събитие през юли, Висшият съд на И. разпореди на федералното правителство да сформира комисия в рамките на 30 дни, която да разследва нарастващата злоупотреба със законите за богохулството. Към декември не е била сформирана комисия.

Членове на религиозната общност „А.“ бяха обект на преследвания съгласно законите за богохулство и специфични анти-ахмадийски закони. През април Лаик Чима, мъж от ахмадийската общност, беше пребит до смърт от тълпа в К., която беше оградила място за поклонение на А. общност. През май д-р Ш. М., лекар от ахмадийската общност, беше застрелян в област С., П.. Войнствени групировки и ислямистката политическа партия „Т.-е-Л.“ (TLP) обвиниха А., че се „представят за мюсюлмани“, което е престъпление в П..

Тероризъм, контратероризъм и злоупотреби с правоприлагащите органи

Военни групировки, включително „Т.-и-Талибан П.“, „Ислямска държава в провинция Х.“ (ИСКП), Ал К., Армията за освобождение на Б. и техните филиали, извършиха самоубийствени атентати и други нападения срещу служители по сигурността, при които загинаха стотици хора. През март Армията за освобождение на Б. атакува и отвлече влак, пътуващ от П. до К., и уби 28 души, включително 21 цивилни пътници. През май самоубийствен атентат срещу училищен автобус в област Х., Б., уби осем души, включително четири деца. П. правоприлагащи органи бяха отговорни за тежки нарушения на правата на човека, включително произволни задържания и извънсъдебни убийства. Властите често отказваха на гражданското общество и независимите медии достъп до информацията относно операциите за борба с тероризма.

През юли полицията арестува десетки протестиращи по време на поход към Г., Б., като задържа много от тях съгласно превантивните закони за обществен ред без повдигане на обвинения. Властите прекъснаха телефонните и интернет услугите в части от Б., за да попречат на протестите през цялата година.

През май В. съд постанови, че военните съдилища могат да съдят цивилни, участвали в насилствени протести на 9 май 2023 г.; производствата се проведоха тайно и бяха спрени много от защитите на справедливия процес. Съдилищата обявиха присъди за 85 цивилни, които вече са в ареста.

Въпреки сериозните опасения относно справедливия процес, през септември Антитерористичен съд осъди 18 души, включително няколко членове на опозиционната

пакистанска партия Т.-и-И. (PTI), сред които и модната дизайнерка Х. Ш., на присъди до 10 години затвор по обвинения в подпалване на полицейско превозно средство по време на протестите на 9 май 2023 г.

Злоупотреби срещу бежанци

Правителствени служители обвиниха афганистанските бежанци в П. за нарастването на бойните атаки, предоставяйки претекст на властите да експулсират стотици хиляди афганистанци, някои от които живеят в П. от поколения. Недокументираните афганистанци бяха особено уязвими към злоупотреби от страна на пакистанската полиция и местните власти.

Икономически права и изменение на климата

Катастрофалните наводнения в П. през август убиха най-малко 900 души, разселиха четири милиона, унищожиха хиляди акра реколта и сериозно повреди критична инфраструктура. П. е сред страните, които са най-уязвими от климатичната криза, като се сблъсква с темпове на затопляне, значително над средните за света, и с чести, екстремни климатични явления. Тези събития са особено заплашителни за маргинализираните и рискови групи от населението.

Наводненията заплашват да изострят продължаващата икономическа криза в П.. Обслужването на дълга е погълнало 48% от федералните приходи, оставяйки минимални ресурси за социални услуги и разходи за развитие. През май М. валутен фонд (М.) завърши първия си преглед на програмата за финансиране на П., която включва строги мерки, които са повишили разходите за горива и електроенергия, както и цената на други стоки от първа необходимост, без адекватни мерки за защита на правата.

Въздействието както на наводненията, така и на мерките, наложени от М., е затруднило ограничените услуги за социална закрила в П., включително Програмата за подпомагане на доходите „Б.“ (BISP), инициатива за парични преводи, насочена към жени.

III.П. - Ф. върху страната, Доклад с информация за страната на произход, редакция м. декември 2024 г. с автор Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището (EUAА):

4. Ситуация със сигурността

4.1. Общо описание на ситуацията със сигурността

4.1.1. Основна динамика и двигатели на конфликта след превземането на властта от талибаните в А.:

П. институт за изследване на мира (P.) в своя доклад от май 2024 г. за движенията на бойците в П. описа как двете години след превземането на властта от талибаните в съседен А. (август 2021 г. до юли 2023 г.) са били свидетели на 64% увеличение на „терористичните“ атаки и 73% увеличение на смъртните случаи, причинени от такива атаки в П., като провинциите Х. П. и Б. са най-засегнати от насилието.³⁷⁴ Базираните в И. мозъчни тръстове P.,

П. институт за изследване на конфликтите и сигурността (PICSS) и Центърът за изследвания и изследвания на сигурността (CRSS), които наблюдават събитията, свързани със сигурността в страната, отбелязаха по-нататъшно влошаване на ситуацията със сигурността през 2023 г., със скок в насилието и произтичащите от него смъртни случаи в сравнение с 2022 г., като все още засягат предимно същите две провинции.³⁷⁵ Данните на ACLED показват постоянно увеличение на инцидентите, свързани със сигурността (битки, експлозии/дистанционно насилие, безредици и насилие

срещу цивилни), включващи както цивилни, така и нецивилни нападения между 2020 и 2023 г., от около 700 инцидента до близо 1800 инцидента годишно. За първата половина на 2024 г. вече бяха регистрирани над 1100 инцидента.³⁷⁶

А) Увеличаване на дейностите на Т.-е Т. Р. (Т.), атаките срещу служители по сигурността и контраатаките Според А. Х., управляващ директор на PICSS, П. е свидетел на засилване на бойната активност от 2020 г. насам, когато различни отцепнически групи на Т. се обединиха отново с Т., като особено увеличение се наблюдава след превземането на А. от талибаните през август 2021 г. Това увеличение последва значителен спад в атаките между 2014 и 2019 г., който се дължи на ефективни операции за борба с тероризма и прилагането на Националния план за действие в П.. През 2020 г. различни фракции на Т. се обединиха с над 33 по-малки бойни групи, присъединяващи сили, което доведе до скок в атаките, особено през 2022, 2023 и 2024 г., където средният брой се е увеличил до 54 атаки на месец до 2023 г. и ескалира до 80 на месец през 2024 г.³⁷⁷

До третото тримесечие на 2024 г. CRSS, позовавайки се на непроверени доклади, посочва, че броят на групите, свързани с Т., е достигнал 60.³⁷⁸ След превземането на А. от талибаните, Т. е променила фокуса си от глобална джихадистка реторика, свързана с Ал К., към по-пакистански ориентирана перспектива с цел справяне с оплакванията на пушуните и прилагане на система на шариата, подобна на талибаните в А.. Възходът на власт на афганистанските талибани позволи на Т. да действа по-свободно и да извършва атаки в П..³⁷⁹

(б) Сепаратистки бунт в Б.

Армията за освобождение на Б. (BLA), заедно с други военствени групировки, от десетилетия води кампания срещу пакистанското правителство, обвинявайки го в експлоатация на газовите и минералните запаси на Б., докато населението на провинцията живее в бедност.³⁸² BLA, която се стреми към независимост от П. и премахване на китайските икономически дейности в региона, е извършвала атаки срещу пакистанските сили за сигурност и проекта Китайско-пакистански икономически коридор (СРЕС),³⁸³ както и срещу чуждестранни и пенджабски работници мигранти.³⁸⁴ Двама анализатори посочват еволюцията на BLA - от движение, водено от племенни лидери, до нарастващо участие на образовани професионалисти от средната класа, използващи съвременни методи за създаване на по-широка привлекателност.³⁸⁵

Според експерт, базиран в И., сепаратистките организации на белуджите са отбелязали рязко увеличение на вербуването на членове и увеличаване на атаките на фона на изборите през февруари 2024 г., които лишиха белуджите от реално политическо представителство.³⁸⁶ Подобно на Т., се твърди, че бунтовническите фракции на белуджите са се сдобили с модерни оръжия след превземането на А. от талибаните.³⁸⁷ П. правителство многократно е обвинявало афганистанските талибани в подкрепа както на Т., така и на БЛА и е подозирало координация между двете групи.³⁸⁸

4.1.2. Основни събития и развития, свързани със сигурността, от 2023 г. насам

Трите пакистански мозъчни тръста Р., PICSS и CRSS непрекъснато проследяват инциденти, свързани със сигурността в П., въз основа на леко различаващи се методологии и публикуват годишни доклади, в които са описани подробно регистрираните събития.³⁸⁹

Според Р., която документира инциденти, свързани с тероризъм (военни атаки, атаки на националистически бунтовници и атаки, свързани с религиозни групи),³⁹⁰ терористичните атаки през 2023 г. са се увеличили за трета поредна година, като са

документирани 306 терористични атаки в цялата страна, причиняващи 693 смъртни случая (сред които 260 цивилни) и 1124 жертви (сред които 559 цивилни).³⁹¹ За същия период са регистрирани 129 оперативни атаки, извършени от силите за сигурност, довели до 425 смъртни случая и 51 случая на наранявания.³⁹² Р. идентифицира ТТР, Армията за освобождение на Б. (BLA) и Ислямска държава - провинция Х. (ISKP) като основни извършители, отговорни за 78% от терористичните атаки през 2023 г. и причиняващи 82% от смъртните случаи, свързани с тероризъм.³⁹³

PICSS, която регистрира войнствени атаки (антидържавно насилие и свързани с него реакции), без да документира сектантско или етническо насилие,³⁹⁴ в годишния си доклад за 2023 г. по подобен начин отбелязва влошаване на ситуацията със сигурността със „забележима ескалация на войнствените дейности“.³⁹⁵

Според PICSS през 2023 г. са регистрирани 645 войнствени атаки, което представлява скок от 70% в сравнение с 2022 г. Тези атаки доведоха до 976 смъртни случая и 1354 случая на наранявания, което се равнява на 81% увеличение на смъртните случаи и 62% увеличение на нараняванията в сравнение с 2022 г.³⁹⁶

CRSS, документирайки инциденти с терористични атаки и контратерористични операции през 2023 г., е регистрирал общо 784 инцидента (585 терористични атаки и 199 операции на силите за сигурност)³⁹⁷ с 1533 смъртни случая и 1462 ранени (сред които 481 убити и 675 ранени цивилни), което е най-високият общ брой смъртни случаи, регистриран от 2017 г. насам.³⁹⁸ Само за първите три тримесечия на 2024 г. CRSS е регистрирал 817 инцидента с насилие, довели до 1534 смъртни случая и 1211 ранени.³⁹⁹ През периода между 1 октомври 2023 г. и 18 октомври 2024 г. ACLED е регистрирал 1952 инцидента, свързани със сигурността, на национално ниво, включително 889 (40%) са кодирани като битки, 506 (26%) като експлозии/дистанционно насилие и 557 (28%) като инциденти с насилие срещу цивилни. В 727 случая цивилните са били основната или единствена цел.
400

Данните както на ACLED, така и на UCDP съобщават за инциденти, свързани със сигурността, във всички провинции, като провинциите Х. П. и Б. са регистрирали най-висок брой през референтния период. Х. П. е съобщила за най-висок общ брой инциденти (928, 47%) и за общо най-висок брой инциденти на месец през септември 2024 г. (106).⁴⁰²

От 1 октомври 2023 г. до 18 октомври 2024 г. ACLED съобщи за 2 638 смъртни случая.⁴⁰⁴ За периода от 1 октомври 2023 г. до 4 октомври 2024 г. UCDP регистрира 1 905 смъртни случая, от които 387 са цивилни.⁴⁰⁵

4.1.3. Основни зони на конфликт и географски преглед на въоръжените групировки

Според CRSS, 84% от всички атаки (инциденти на тероризъм и операции на силите за сигурност) и над 90% от общия брой смъртни случаи, документирани от институцията през 2023 г., са регистрирани в провинциите Х. П. и Б. (съответно 64% и 27% от общия брой смъртни случаи).⁴³⁶ Според А. Х., управляващ директор на PICSS, към септември 2024 г. и двете провинции остават най-засегнати от терористични дейности в страната, като Б. изпреварва Х. П. по брой терористични инциденти за месец август 2024 г. В рамките на Х. П. Х. идентифицира пушунските райони, които включват региони, бивши част от Федерално администрираните племенни райони (FATA), както и област М. като райони, най-засегнати от насилие.⁴³⁷

Международната кризисна група многократно съобщава за бойни атаки и сблъсъци със силите за сигурност в областите Х. П., С. и Ю. В., и Дера И. Х..⁴³⁸ За първите три

тримесечия на 2024 г. CRSS оцени, че държавната власт се е влошила значително в районите на Х. П. и Б., въпреки продължаващата антитерористична кампания. Политически лидери, местни жители и дори членове на силите за сигурност, особено в областите Х. П., Л. М., Б. и Сват, са изразили възмущението си от нарастващия брой целенасочени убийства и безпомощността на гражданските правоприлагащи органи.⁴³⁹ През октомври 2024 г. Висшият съд на П. разпореди на всички съдилища в Ю. В. и Танк да се преместят в Дера И. Х. поради множество атаки, насочени срещу съдии.⁴⁴⁰

В годишния си доклад за 2023 г. PICSS съобщава, че макар Х. П. и Б. да остават най-засегнатите от насилие провинции, нивата на насилие също са се увеличили в П. и С..⁴⁴¹ Според съобщенията, през 2023 г. провинция С. е регистрирала третия най-голям брой жертви (73 жертви и 87 ранени) в резултат на терористични атаки и антитерористични операции, извършени от П., Г.-Б. и А. Д. и К.. *П. и С. заедно са съставлявали само около 8% от регистрираните смъртни случаи в страната през 2023 г.*⁴⁴² През годината бойци са се опитали да повлияят на ситуацията със сигурността в пенджабските области, съседни на южните области на Х. П..⁴⁴³ За 2023 г. CRSS е регистрирал отделно инциденти с тероризъм и антитерористични операции за сигурност на провинциално ниво.

Що се отнася до инцидентите с тероризъм, 314 са регистрирани в Х. П. (с 585 смъртни случая), 161 такива инцидента в Б. (с 292 смъртни случая), 61 в С. (с 60 смъртни случая), 34 в П. (с 30 смъртни случая), 7 инцидента в А. Д. и К. и Г.-Б. (с 18 смъртни случая) и 1 инцидент в ИКТ (без смъртни случаи).⁴⁴⁴ Що се отнася до операциите за борба с тероризма, CRSS регистрира 139 в Х. П. (с 392 смъртни случая), 44 в Б. (със 120 смъртни случая), 12 в П. (с 22 смъртни случая), 4 в С. (с 10 смъртни случая) и един в ИКТ (без смъртни случаи).⁴⁴⁵ Според данни на CRSS, през третото тримесечие на 2024 г. е отбелязан спад в нападенията и смъртните случаи в П. и С. в сравнение с второто тримесечие.⁴⁴⁶

В своя профил на националната сигурност за 2023 г., PICSS представя следната карта, като в червено са обозначени областите, в които са станали свидетели на повече от 20 бойни атаки (антидържавно насилие и свързан с него отговор) през годината, а именно Б., Х., П., Б., С. В., Ю. В., Танк, Л. М., Дера И. Х. в провинция Х. П., съседният окръг Т. в П., както и провинциалните столици К. в Б. и К. в С..

4.2. Ситуация със сигурността по региони

4.2.1. П.

(а) Общо описание на губернаторството

Провинция П. се намира в Източен П. и граничи с провинция С. на юг, провинциите Б. и Х. П. на запад и столичната територия И. и региона А. Д. и К. на север.⁴⁶⁴ Външно граничи с И. и администрирания от И. регион Д. и К. на изток и североизток.⁴⁶⁵

П. се състои от девет дивизии и 36 области към 2023 г.⁴⁶⁶ и може да бъде разделен на северна, централна и южна зона,⁴⁶⁷ като [населено място] е столица на провинцията.⁴⁶⁸

Д. е град в П., П., служещ за седалище на общинския съвет Д.. Той е един от четирите общини в област С..

Военният щаб на въоръжените сили на П. (Съвместен щаб)⁴⁶⁹ и П. армия (Генерален щаб) се намираще и в Р.,⁴⁷⁰ гарнизонен град⁴⁷¹ в северната част на провинцията.⁴⁷² Провинцията има голямо сунитско и шиитско население.⁴⁷³ Сунитската секта „Б.“ беше добре установена в провинцията,⁴⁷⁴ като южен П. също се характеризираше с

наличието на общности, придържащи се към сунитската секта „Деобанди“. И двете секти следваха ханафитската школа на мисълта.⁴⁷⁵ П. беше мястото на образователни централи, базирани на секти, и множество сектантски религиозни институции и техните свързани поддръжници, което позволи на провинцията да оглави сектантските, религиозните и джихадистките наративи на П.⁴⁷⁶ Освен това, 16 от областите на провинцията включваха села със значителни християнски общности.⁴⁷⁷ По-малките немюсюлмански религиозни малцинства включваха индуси, ахмади и сикхи.⁴⁷⁸

П. е най-населената⁴⁷⁹ и най-гъсто населена провинция в страната⁴⁸⁰ и втората по големина по площ.⁴⁸¹ П. дигитално преброяване на населението и жилищата от 2023 г. установи, че П. има население от около 127,68 милиона.⁴⁸² Ц. изчисли, че Л., вторият по големина град в страната, има население от 13,979 милиона през 2023 г., докато Ф. има 3,711 милиона жители, а Г. - 2,415 милиона.⁴⁸³

(б) Конфликтна обстановка и въоръжени участници

Ю. П. се характеризира с „конкуриращи си сектантски идентичности“, които представляват предизвикателство за политическия и религиозния мир.⁴⁸⁴ От 80-те години на миналия век провинцията преживява сунитско шиитско сектантско насилие, водено от бойни групи Деобанди като Сипах-е С. П. (SSP), нейното военно крило Лашкар-е Д. (LeJ) и подкрепяната от И. шиитска групировка Сипах-е М. П.. Докато SSP публично се дистанцира от насилието в средата на 90-те години и LeJ беше принудена да се скрие в нелегалност в средата на 2010-те,⁴⁸⁵ тези две групи продължиха да действат в П.,⁴⁸⁶ поддържайки потенциално силно присъствие в части от южен П., включително в областите Дера Гази Х., Р. П. и Лая.⁴⁸⁷

През последните години провинцията е преживяла няколко сектантски атаки, насочени към християни, обвинени в „богохулство“,⁴⁸⁸ общността А. и шиитите⁴⁹⁰. Провинцията е била свидетел и на дейността на белуджийските бойци, както се вижда от бомбения атентат през януари 2022 г. на претъпкан пазар в Л., при който загинаха трима души и отговорност за който пое Националната армия на белуджите (BNA).⁴⁹¹ Т. и съюзническите ѝ групировки разшириха обхвата си в П. през последните години⁴⁹² и в средата на 2023 г. обявиха създаването на два вилаята („провинции“) в П.: С. П. и Ю. П..⁴⁹³ Групировката твърди, че е разположила между 200 и 300 свои бойци в тези вилаяти. Северният вилайат е ръководен от С. Х. Гази, който има история на тясно сътрудничество с бившата отцепническа група на Т. Д.-ул А. (JuA).

(в) Последни тенденции в сигурността и въздействие върху цивилното население

Тенденции в сигурността

CRSS описва П. като „относително мирен“ през 2023 г.⁵⁰⁴ Въпреки това, през 2023 г. се наблюдава увеличение на бойните атаки в П. с 14 атаки, довели до 20 убити души (сред които 2 цивилни) и 14 ранени (включително 8 цивилни) в сравнение само с три атаки през 2022 г.⁵⁰⁵ Бойци на ТТР извършиха няколко атаки в област М. през референтния период,⁵⁰⁶ включително срещу полицейски постове в област М.,⁵⁰⁷ оставяйки един полицаи мъртъв през октомври 2023.⁵⁰⁸ В началото на ноември 2023 г. Т.-е J. Р. (TJR) пое отговорност за нашумяло нападение с оръжие и експлозиви, насочено към тренировъчна база на П. военновъздушни сили (PAF)⁵⁰⁹. Атаката беше осуетена от въоръжените сили, които убиха девет от нападателите.⁵¹⁰ Постове за сигурност също бяха атакувани от ТТР в областите Дера Гази Х. и Т.,⁵¹² в резултат на което няколко служители на реда бяха ранени през април/началото на май 2024 г.⁵¹³

През пролетта на 2024 г. няколко полицаи бяха убити или ранени при целенасочени

покушения в Л. (за което Т. поема отговорност)514 и Р. (от неидентифицирани бойци).515 При едно от най-смъртоносните нападения срещу полицията в провинцията през последните години,516 група бандити нападнаха от засада превозно средство, превозващо полицейски сили, в област Р. Яр Х. през август 2024 г. Атаката, извършена с оръжия и гранатомети, остави 12 полицаи мъртви и други осем ранени.517 Същия месец десетки неидентифицирани бойци нападнаха полицията на граничен пункт в Дера Гази Х., разположен между П. и Х. П..518

Междувременно, отделът за борба с тероризма (CTD) проведе операции по сигурността в множество градове в провинцията, в резултат на които бяха арестувани десетки заподозрени членове на различни войнствени групировки, включително ИДИЛ, ТТР,519 LeJ,520 Д.-ул А. (JuA), S. и Ал К./Ал К. на И. субконтинент,523 както и няколко бойци, убити.524 Забележително е, че един от лидерите на Ал К., А. ул Х., беше арестуван през юли 2024 г.525

П., заедно с Б., се нарежда на трето място сред провинциите в страната по честота на сектантски нападения, довели до смъртни случаи (четири инцидента с един убит човек), както отбелязва CRSS по отношение на 2023 г.526 За сектантско насилие от тълпа срещу християни, обвинени в оскверняване или богохулство, е съобщено в област С. през май527 и област Тоба Т. С. през август 2024 г.528, като нападенията през май доведоха до смъртта на християнин.529 Въоръжен сблъсък между сунити и шиити в [населено място], област М., в края на август 2024 г. отне живота на най-малко двама шиитски мъже и рани над 30 други,530 докато член на общността А. беше застрелян от неидентифицирани нападатели в област Г. през юли 2024 г.531 За информация относно отношението към членовете на религиозни малцинства вижте раздел 6.2 Религиозни малцинства.

Инциденти със сигурността

Според CRSS, провинцията е била свидетел на 47 инцидента с насилие през 2023 г. (включващи както атаки на бойци, така и насилие, свързано с антитерористични операции), довели до 53 смъртни случая и 32 ранени.532 По отношение на „терористичните атаки“ (които могат да включват атаки на бойци, националисти, бунтовници и сектанти),533 Р. е регистрирал шест инцидента през 2023 г., причинили 16 смъртни случая и 8 ранени. Четири от тези атаки са извършени от ТТР и ТJP, включително три в област М..534 Междувременно PICSS е документирал 14 атаки на бойци през 2023 г., довели до 20 смъртни случая и 14 ранени.535

През първите девет месеца на 2024 г. същият източник е регистрирал 38 инцидента (както атаки на бойци, така и насилие по време на антитерористични операции), довели до 35 смъртни случая и 87 ранени.536

Жертви сред цивилните

PICSS съобщи, че атаки на бойци в провинцията през 2023 г. са довели до две смъртни случая сред цивилните.537 Разселване и завръщане През август 2024 г. беше съобщено, че група от 21 пакистански хиндуисти са избягали от област Р. Яр Х. в П. в И. поради опасения от потенциални нападения срещу хиндуисти.538 За допълнителна информация относно отношението към хиндуистите, моля, вижте раздел 6.2.1 Х. и сикхи. Не е намерена допълнителна информация за вътрешно разселените лица, свързани с конфликта, или завръщането от или в провинция П. през референтния период.

6. Третиране на определени профили и групи от населението

Общото положение с правата на човека в страната е описано като представящо

„смесена картина“, като се твърди, че е налице правна рамка за защита на основните права, но тя не се прилага достатъчно добре.¹⁰⁸² Проблемите с правата на човека включват съобщения за извънсъдебни убийства и насилствени изчезвания; произволни задържания; мъчения и други форми на нарушения от страна на правителствените сили; ограничения на свободата на изразяване, включително насилие срещу журналисти и политически опоненти;¹⁰⁸³ дискриминация и репресии срещу етнически и религиозни малцинства; закони за богохулство, с които е възможно да се злоупотребява; насилие, основано на пола.¹⁰⁸⁴ Преди изборите през февруари 2024 г. някои източници отбелязват модел на нарушения на правата на човека, включително тормоз,¹⁰⁸⁵ произволни арести и задържания на протестиращи и политически кандидати; забрани на протести; репресии срещу медиите и свободата на изразяване; масово депортиране на афганистански бежанци „в нарушение на принципа за забрана на връщане“.¹⁰⁸⁶ Според старшият член на съвета на HRCР, Ф. Б., насилственото обръщане във вратата, злоупотребата със законите за богохулство и насилствените изчезвания са трите най-сериозни проблема с правата на човека в страната. Б. отбеляза още, че П. е преживял общо унищожаване на човешките права, „което се драматизира от самоосъждащото правосъдие, от ограничаването на пространството за малцинствата, от Закона за богохулството и най-вече от безнаказаността за престъпленията“.¹⁰⁸⁷ Насилствените изчезвания,¹⁰⁸⁸ особено разпространени в Б. и Х. П., са, според съобщенията, използвани като инструмент за политическо потискане на критични гласове, журналисти, защитници на правата на човека и малцинства.¹⁰⁸⁹ К. на ООН за премахване на расовата дискриминация (КЛРД на ООН) заяви, че е „загрижен от съобщенията за насилствено изчезване на етно-религиозни лидери, политици, държавни служители и защитници на правата на човека“ (над 10 000 регистрирани случая), както и от липсата на ефективна отговорност за отговорните за тези случаи, създавайки климат на безнаказаност и страх в засегнатите общности.¹⁰⁹⁰

6.1. Етнически малцинства

Населението на П. се оценява между около 241 милиона през 2023 г.¹⁰⁹¹ и 245 милиона души през 2024 г.¹⁰⁹² Основните етнически групи в страната са панджабци (44,7%), пушунци (15,4%), синдхи (14,1%), сарайки (8,4%), мухаджири (7,6%), белуджи (3,6%) и други по-малки групи (6,3%).¹⁰⁹³ П. избирателна система гарантира, че основните етнически групи от всяка провинция получават парламентарно представителство. Членовете на общностите С., Пушун и Б. играят видима роля в националния политически живот, но представителството им във войската е маргинализирано поради подозрение, че тези групи може да таят антидържавни настроения.¹⁰⁹⁴

6.2. Религиозни малцинства

Ислямът е основната религия в П., която представлява 96% от населението.¹¹¹² Индуизмът и християнството формират най-големите малцинствени религии,¹¹¹³ докато по-малки религиозни общности като бохрас, парси и сикхи също присъстват,¹¹¹⁴ както и зикри¹¹¹⁵ и бахаи.¹¹¹⁶

6.3. Лица, обвинени в богохулство

Източници съобщават, че законите за богохулство все по-често се използват неправилно в П. за разрешаване на лични спорове, не само срещу религиозните малцинства (особено ахмадийци, християни и индуци), но и срещу мюсюлмани.¹³²⁹ Изпълнителният директор на AGHS, Н. А., отбеляза, че законът е „превърнат в оръжие“ и повечето случаи на богохулство сега се предизвикват от фалшиви обвинения, често предварително

обмислени за разрешаване на лични проблеми.¹³³⁰ Няколко популистски политици и религиозни политически партии в страната съобщават, че използват законите за богохулство за своите политически цели и като начин за спечелване на допълнителни гласове.¹³³¹

6.4. Критични гласове и лица, възприемани като противопоставящи се на държавата

6.4.1. Членове и поддръжници на опозиционни партии

Конституцията гарантира свободата на сдружаване (член 17), „[...] при спазване на всички разумни ограничения, наложени от закона в интерес на суверенитета или целостта на П., обществения ред или морала.“¹³⁶² На 29 декември 2023 г. Висшият съд на И. постанови, че заместник-комисарят на федералната столица няма правомощия да издава заповеди за задържане съгласно раздел 3 от Наредбата за поддържане на обществения ред (МРО) от 1960 г.¹³⁶³

6.4.2. Защитници на правата на човека и активисти

Правото на свобода на събранията е гарантирано от Конституцията на Ислямска република П. (член 16).¹³⁹⁶ Същият член обаче посочва също, че свободата на събранията е „[...] подчинена на всички разумни ограничения, наложени от закона в интерес на обществения ред.“¹³⁹⁷ Освен това Конституцията постановява, че „Всеки гражданин има право да формира сдружения или съюзи, подчинени на всички разумни ограничения, наложени от закона в интерес на суверенитета или целостта на П., обществения ред или морала“.¹³⁹⁸ Въпреки че Конституцията гарантира свободата на събранията и сдруженията, според Ф. Н. „правителството може да използва законови разпоредби, за да забрани произволно всяко събиране, което [държавните власти] определят като заплаха за обществения ред.“¹³⁹⁹

6.4.3. Журналисти и медийни работници

Конституцията на Ислямска република П. постановява, че „[в]секи гражданин има право на свобода на словото и изразяването, а печатът е свободен [...]“.¹⁴⁴⁶

Същият член обаче допълнително постановява, че свободата на словото е „[...] подчинена на всички разумни ограничения, наложени от закона в интерес на славата на исляма или целостта, сигурността или отбраната на П. [...]“.¹⁴⁴⁷ Приет през 2016 г., Законът за предотвратяване на електронните престъпления (РЕСА)¹⁴⁴⁸ се „използва повече за ограничаване на онлайн свободата на изразяване, отколкото за борба с онлайн престъпленията“, както посочват Репортери без граници (RSF).¹⁴⁴⁹

6.5 Ж.

6.6 Деца

6.7. ЛГБТИК

6.8. Трафик на хора (ТХ)

С приблизителен общ брой от 2,4 милиона души, подложени на принудителен труд или принудителен брак, П. е оценен като една от страните с най-висока уязвимост към съвременно робство в региона.¹⁶⁰⁷ Страната е разположена на основен маршрут за трафик, включително търговия с човешки органи. Въпреки наличието на закони за борба с трафика на хора, се твърди, че крехката демокрация в страната и слабата държавна отчетност са възпрепятствали ефективното прилагане на тези закони.¹⁶⁰⁸

7. Социално-икономическа и хуманитарна ситуация

7.1. Икономика

В своя доклад за правата на човека за 2023 г. Н. R. Watch (HRW) заяви, че П. е изправен пред една от най-тежките икономически кризи в историята си, с „стремително

нарастващи“ бедност, инфлация и безработица. Групите с ниски доходи бяха особено засегнати от мерките за строги икономии, изисквани от М., и отмяната на субсидиите за горива и енергия без достатъчна компенсация.¹⁶²¹ През юли 2024 г. П. постигна предварително споразумение с М. за 37-месечен разширен фонд в размер на около 7 милиарда щатски долара.¹⁶²² VOA отбеляза, че П. е получил 23 заема от М. от обявяването на независимостта си през 1947 г.¹⁶²³

7.2. Бедност и безработица

През декември 2023 г. У. отбеляза, че въздействието на природните и причинените от човека бедствия се утежнява от „задълбочено неравенство, изменение на климата и политическа и икономическа несигурност“.¹⁶³⁵ В месечния си доклад за страната за юли 2024 г. Световната продоволствена програма (С.) по подобен начин отбеляза, че „икономическата нестабилност, политическата поляризация, повтарящите се природни бедствия и високата инфлация“ водят до повишаване на нивата на бедност и подкопават устойчивостта.¹⁶³⁶

Според Групата на Световната банка, 40% от населението на страната е живяло под прага на бедността към април 2024 г.¹⁶³⁷ Според Икономическото проучване на П. 2023-24, публикувано от Финансовия отдел на правителството на П., цената на минимална хранителна кошница на глава от населението на месец е била 6 384 пакистански крони (20,6 евро)¹⁶³⁸ през март 2024 г. Проучването посочва, че между юли 2023 г. и март 2024 г. тези разходи са се увеличили с 9,6%.¹⁶³⁹ У. отбелязва, че около 16% от населението на страната е в несигурно положение с храните и няма достъп до основни услуги като здравеопазване и хранене, като по-голямата част от уязвимите хора живеят в трите провинции: Б., Х. П. и С..¹⁶⁴⁰

Икономистът А. П. отбеляза, че темповете на растеж на производителността на труда в П. са сред най-ниските в света,¹⁶⁴¹ а С. А., икономист, цитирана от Ал Д., заяви през юни 2024 г., че макар ситуацията да се е стабилизирала, растежът е бавен и заетостта не се увеличава.¹⁶⁴² Икономистите посочиха политическата нестабилност, липсата на структурни реформи¹⁶⁴³ и участието на военните в политиката и икономиката като фактори, влияещи върху инвестиционния климат на страната.¹⁶⁴⁴ Към 2024 г. нивото на безработица е било 8,2% според оценките на Международната организация на труда (М.), докато Световната банка го прогнозира на 10,3%. Последните официални данни са от 2021 г., когато нивото на безработица е било 6,3%, според Е. Т..¹⁶⁴⁵

Неправителствената Комисия по правата на човека на П. (HRCP) посочи в прессъобщение от ноември 2023 г. увеличението на самоубийствата (особено в С., Г. и Ю. П.), отбелязвайки, че много от тези случаи са свързани с нарастващата бедност. По същата причина много хора биха изпратили децата си не на училище, а в религиозни семинарии (медресета), където според HRCP „може да се очаква“ радикализация.¹⁶⁴⁸

В актуалната информация от официалните източници относно страната на произход на кандидата не се съдържат данни, че нивото на безразборно насилие в П., специално провинция П., достига до такова високо ниво, че да са налице съществени основания да се приеме, че цивилно лице би било изправено пред реален риск от сериозно увреждане единствено поради самото си присъствие там. Изнесеното не сочи на безогледно насилие, респ. на съществуваща опасност от посегателства по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Кандидатът не сочи лични причини, относими към основанията по чл.8, ал.1, чл.9, ал.1, т.1 или т.2 ЗУБ. Кандидатът не е съобщил за проблеми поради етническа или религиозна основа, няма профил налице, обвинено в богохулство, не твърди, че е

изразявал критики спрямо официалната власт, нито, че е член или поддръжник на опозиционна партия, няма профил на защитник на правата на човека, на журналист или медиен работник. Независимо от отделни проблеми с правата на човека в страната по произход, спрямо кандидата не са отправяни лични заплахи по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Както се посочи, доводите, че е заплашен от влиятелен местен политик, освен, че не се потвърждават от доказателствата по делото (т.3 от Справка вх. № МД-02-607 от 18.11.2025 г.), не попадат в предметния обхват на ЗУБ с оглед изискуемия интензитет на преследване по чл.8, ал.4 от ЗУБ.

Пред съда кандидатът потвърди, че освен невъзможността да продължи образованието си, втората основна причина да напусне страната по произход е лошото финансово състояние на неговото рождено семейство. Тези твърдения правилно и обосновано са навели административния орган на извод, че чужденецът е икономически мигрант, напуснал страната си на произход в търсене на по-висок стандарт на живот. Пред съда жалбоподателят не изтъква нови причини за напускане на И., извън вече изложените в интервюто пред органа на 09.10.2020 г., което разколебава защитната му теза в жалбата за невъзможност да се изяснят всички факти и обстоятелства от бежанската му история в хода на ускорена процедура. Неправдоподобни са твърденията му, че при евентуално връщане в И. отново ще бъде вкаран в затвора, тъй като е напуснал нелегално. Според справка вх.№ МД-582/27.10.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ иранските власти не обръщат особено внимание на неуспехи да получат убежище зад граница лица при евентуално завръщане на последните в И.. Ирелевантно е възражението на кандидата относно непроведено в хода на административното производство изследване на условията в арестите. Логично е изтърпяното наказание за нелегален внос на алкохол да се отрази на личния му живот, но това няма характер на преследване по смисъла на чл.8 ал.4 ЗУБ, нито са налице данни, че при евентуално връщане в страната по произход, лицето ще претърпи непропорционална или дискриминационна форма на преследване. Данните за икономическата обстановка и бедността на П. потвърждават първоначалните твърдения на кандидата в интервю от 25.11.2025 г., че основната причина за напускане на страната на произход е бедността. Това обстоятелство не попада в предметния обхват на чл.8, ал.1, вр. чл.13, ал.1, т.1 от ЗУБ, както правилно е приел интервюиращият орган.

В официалната информация относно страната на произход на кандидата не се съдържат данни за безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Според мотивите на Решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело С-285/12 при липсата на каквото и да е определение в Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (Директива 2004/83/ЕО, отм.) на понятието за въоръжен вътрешен конфликт, определянето на значението и обхвата на тези понятия следва да се осъществява в съответствие с обичайното им значение в говоримия език, като се държи сметка за контекста, в който те се използват, и за целите, преследвани от правната уредба, от която са част. Освен това е важно да се припомни, че съществуването на въоръжен вътрешен конфликт може да доведе до предоставянето на субсидиарна закрила само когато *сблъсъците между редовните въоръжени сили на дадена държава и една или*

повече въоръжени групи или между две или повече въоръжени групи бъдат приети, по изключение, за поражаващи тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила, по смисъла на член 15, буква в) от директивата, тъй като степента на безогледно насилие, която ги характеризира, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи (вж. в този смисъл Решение по дело Е., посочено по-горе, точка 43). В това отношение Съдът е уточнил, че колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила (Решение по дело Е., посочено по-горе, точка 39). Предоставеното от СЕС тълкуване е, че член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО (отм.) трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на въоръжен вътрешен конфликт трябва да бъде признато, с оглед прилагането на тази разпоредба, когато редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или когато се сблъскват две или повече въоръжени групи, без да е необходимо този конфликт да може да бъде квалифициран като въоръжен конфликт, който няма международен характер по смисъла на международното хуманитарно право, и без интензитетът на въоръжените сблъсъци, равнището на организираност на наличните въоръжени сили или продължителността на конфликта да бъдат предмет на преценка, отделна от тази за степента на насилие, съществуващо на въпросната територия.

Независимо от данните за увеличаване на дейностите на отделни неправителствени субекти като Т.-е Т. Р. или Сепаратисткия бунт в Б., тези действия вътрешен въоръжен конфликт по смисъла на цитираното тълкуване - когато редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или когато се сблъскват две или повече въоръжени групи. Конкретно, липсват данни за подобен интензитет на сблъсъците в Губернаторство П., откъдето произхожда кандидатът, според цитирания Доклад с информация за страната на произход, редакция м. декември 2024 г. с автор Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището (EUAA). Твърденията на кандидата, че ако бъде депортиран от България в П., ще има опасност за живота му, тъй като родителите му нямат позиции и не могат да го защитят, освен твърде общи и лишени от конкретика, не съдържат елементи относими към основанията за закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ.

Не може да се даде квалификация на обстановката в страната на произход на кандидата съобразно информацията, публикувана на сайта на Министерство на външните работи на Република България за въоръжени сблъсъци между П. и А. на 26-27 февруари т.г., в резултат на които се наблюдава критично влошаване на ситуацията. Това е така, тъй като тази информация е твърде обща и не съдържа конкретика, необходима за определяне на даден вътрешен или външен въоръжен конфликт по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. От друга страна и с оглед на източника, това е информация, касаеща преди всички предупреждение към българските граждани да преустановят пътувания към П..

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на В. Р. следва да бъде отхвърлена. Молбата му за закрила е разгледана и решена от компетентен административен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при

правилно приложение на материалния закон. Отхвърлянето ѝ като явно неоснователна в ускорена процедура на общото производство по чл.70, ал.1 ЗУБ е сторено без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането ѝ в разумен срок по смисъла на като според чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС. Намереното основание по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС, кореспондиращо с чл.13, ал.1, т.1 ЗУБ, се потвърждава от данните по административната преписка и общодостъпни официални източници на информация за П., поради което административният орган правилно е приел, че при подаване на своята молба и излагането на фактите, кандидатът е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Р., [дата на раждане] , гражданин на П., ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.5, офис 9, чрез адв. Д. М., срещу Решение № УПВР-89 от 12.12.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на международна закрила като явно неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: